

Distanční výuka? Degradace školství a trvalé poškození žáků

- CZ24 News | 19. ledna 2021

ČESKO: Koronavirus SARS-CoV-2a vládní reakce na šíření tohoto viru plošným omezením nebo zákazem řady aktivit, které jsou pro normální život stěžejní, zasáhly všechny složky naší společnosti bezprecedentně tvrdým způsobem, píše ve svém komentáři profesor informatiky na Univerzitě Palackého v Olomouci Radim Bělohlávek.

Mezi vážně postižené oblasti patří školství, a to jak školství základní a střední, tak školství vysoké.

Na situaci, která zákazem přítomnosti studentů ve školách, a tedy i zákazem osobního kontaktu student-učitel i osobních kontaktů mezi studenty, nastala, nebyl nikdo připraven. Ani být nemohl. Vzdělávání bez osobního kontaktu student-učitel a bez osobních kontaktů mezi studenty totiž představuje formu vzdělávání, která se od té tradiční radikálně liší.

Liší se nejen použitelnými metodami výuky (o nich zejména se hovoří), ale i samotným konceptem a jeho možnostmi (o tom, byť je to důležitější, se hovoří mnohem méně). To je patrné zejména ze zkušeností s výukou v období koronaviru na základních školách.

Pouhé přepnutí výuky do distanční podoby nefunguje: je obrovsky náročné pro učitele, pro žáky i pro rodiče. O tom, že taková distanční výuka na základních školách do uspokojivé míry nahrazuje tradiční výuku ve školách, nelze vůbec hovořit.

Tento aspekt, tedy radikální odlišnost vzdělávání za a bez přítomnosti osobních kontaktů student-učitel a student-student, který se naplno projevuje na základních školách, je ovšem systémový (dokonce možná z hlediska pojetí prezenčního a distančního vzdělávání definiční) a promítá se zásadně i do vzdělávání středoškoláků a vysokoškoláků.

Zákaz přítomnosti studentů na středních a vysokých školách navíc přináší další komplikaci:

znemožňuje přístup studentů k přístrojovému a technickému vybavení. Bez laboratorní a další praktické výuky, kterou distančně provádět nelze, je výuka řady studijních oborů zásadně degradována.

Poškození psychického i fyzického rozvoje

Přepnutím do distanční podoby a zákazem přítomnosti žáků a studentů ve školách trpí nejen kvalita vzdělávání. Je poškozován psychický i fyzický rozvoj školáků, kteří často velkou část dne proleží s mobilním zařízením, přes které se distančně vzdělávají.

Děti potřebují kontakt se svými spolužáky a potřebují každodenní přirozený, habituální pohyb. Jinak začnou strádat a to se projeví na jejich psychice, fyzické kondici a celkovém zdravotním stavu.

Škody způsobované nařízeným uzavřením komerčního sektoru jsou obrovské a budou mít dlouhodobý dopad. Škody, ke kterým dochází uzavřením škol, jsou neméně závažné. Nehovoříme o výpadku v řádu dnů nebo týdnů. Výjimečný stav, který prožíváme, trvá bezmála rok a vláda naznačuje, že se chystá v něm setrvat do léta.

Rok a půl zásadních restrikcí, významné míry izolace a celkového rozhození společnosti zanechá hlubokou stopu v životě silného jedince, natož pak v životě mladého nebo psychicky méně odolného člověka.

Malé dítě si na mnohé nezdravé prvky zvykne, osvojí si je a stanou se pro něj normálem. Normálem se pro společnost začne stávat řada opatření, která byla původně přijata jako nouzová. Chovat se, jakoby v současné situaci neplatilo „něco za něco“, říkat, že návrat do kdysi normálních, samozřejmých podmínek počká a že je nejdříve třeba nastolenou formou plošných restrikcí epidemii vyřešit, je krátkozraké a naivní.

Je třeba najít odvahu k jinému řešení. Školy a celou společnost je třeba co nejdříve otevřít.

Zdroj: <https://www.idnes.cz/>